

Rékai Anett

Az elsők

Hanna féloldalasan ült a kád szélén, bal kezét a vízbe lógatta, hallgatta a csapból zubogó víz hangját. Szinte teljesen meztelen volt, csak a zoknija maradt a lábán. A fürdőszobára ráfért volna egy alapos takarítás, a szilón barnásvörös lepedék és fekete penészpöttyök telepedtek meg. A kád szélén egyetlen műanyag flakon, rajta egy fotó valami tajtékzó hullámról, meg a nagybetűs felirat, hogy MEN, 3 in 1. Ha Hanna kicsit közelebb hajolt, el tudta olvasni, hogy az a három dolog, amire ez a praktikus termék használható, a test, az arc és a haj.

Egy férfi jelent meg a fürdőszobaajtó nyílásában. Állcsontját vékonyka szakáll keretezte, amit próbált a szája körül hosszabbra növeszteni.

Akkor elindultam, mondta.

Oké, felelte Hanna.

A férfi tipródott még egy kicsit a küszöbön. Hanna látta rajta, hogy szeretné, ha azt mondaná neki, figyelj, ha nem akarsz elmenni érte, nem kell, majd megoldom valahogy. De Hanna nem mondott semmi ilyesmit. A férfi végül nagyot sóhajtott, bedugta a fülébe a fülhallgatóját, és elindult.

Hanna éles fájdalmat érzett az alhasában, ösztönösen odaszorította a jobb kezét. Percről percre jobban görcsölt, de próbált nem pánikba esni. Felállt a kád pereméről, vizes kezével letörölte a foltot, amit maga után hagyott, aztán levette a zokniját, és beleereszkedett a vízbe. Amint a forró víz körülölelte, érezte, hogy ellazulnak az izmok a hasában. Hanna elzárta a csapot, aztán csak bámulta a kaszás-pókot a plafon sarkában.

Ha őszinte akart lenni magához, már reggel érezte, hogy valami nem stimmel, csak félreértelmezte a teste jelzéseit. Igaz, hogy a melle érzékenyebb volt a szokásosnál, de hát kinek a melle ne lenne érzékenyebb a szokásosnál hasonló körülmények között? A feje is fájt, persze, de az bármitől lehet. Túl sokat nézte a képernyőt, nem aludt vagy ivott eleget, esetleg valami időváltozás jön. Lett egy pattanása, jól ki is borult miatta. Nekiesett, kinyomta, aztán meg kétségbeesetten próbálta eltakarni korrektorral, hogy a barátja észre ne vegye.

Mert a szakállas férfi a barátja volt, természetesen. Hanna nagyon büszke volt magára, amikor összejöttek. Idősebb volt nála, na nem olyan sokkal, csak három, három és fél évvel, de az ebben a korban hatalmas dolognak tűnik. Egyedül élt, ez volt benne a legjobb. Hanna akkor jött át, amikor csak akart, nem kellett megvárnia, amíg a szülei lelépnek otthonról. Utána meg kimehetett meztelenül a konyhába egy pohár vízért, nem kellett aggódnia, hogy összefut valakivel.

Hanna úgy érezte, a türelmes várakozás végre meghozta gyümölcsét. Amikor Szandi világgá kürtölte a sztorit, hogy veszítette el nyáron a szüzességét, egy pillanatra elbizonytalanodott, érdemes-e kitartania, megkaphatja-e valaha, amit akar.

A következő történet: Szandinak volt egy ismerőse, aki egy nagyobb társasággal kiment egy fesztiválra, és felajánlotta neki, hogy csapódjon hozzájuk. Így ismerete meg Áront. Az esti koncerten Szandi semmit se látott a színpadból, Áron meg

az első két szám után felajánlotta, hogy a nyakába veszi. Szandi lábfeje a fiú izmos hátának feszült. Érezte Áron meleg, izzadt tenyerét a combjába kapaszkodni, a fiú tarkója a szeméremcsontjának nyomódott. Meghallgattak így három számot, aztán Áron azt mondta, most már leteszi, ha nem baj. Amúgy jó kis combod van, tette hozzá, miután Szandi leszállt a nyakából. Szandi nem emlékezett, hogy mondott-e erre valamit, vagy sem, mindenesetre hamarosan smárolni kezdtek. Aztán Áron kézen fogta, és húzni kezdte magával, törte az utat kifelé a tömegből. Rengeteg idegen sátrán bucskáztak át, mire Áron megtalálta a sajátját.

Lehet, hogy nem bírom sokáig, öt hónapja nem szexeltem, mondta, miközben az óvszerrel bajlódott.

Hát, én meg még soha nem szexeltem, felelte Szandi.

Hű, oké. És neked nem gáz, hogy csak így?

Szandi később a lányoknak szó szerint azt mondta, a szüzesség elvesztését túlmisztifikálják, hogy elnyomják és kontrollálják a nők szexualitását, de aznap éjjel valószínűleg csak vállat vont, és próbált nagyon lazának tűnni.

Szerinted nem fura, hogy Szandi egyéjszakásban vesztette el?, kérdezte valaki később Hannától, mire csak annyit mondott, hogy ő nem ítélkezik, olyan hangon, amiből egyértelműen kiderült, hogy dehogynem. Csak azért palástolta valamenynyire a megvetését, nehogy még azt mondják, irigykedik. Most viszont nem kellett többé visszafognia magát.

Az első legyen romantikus és különleges, mondogatta. Én el se tudtam képzelni, hogy ne olyannak adjam oda magam, akivel szerelmesek vagyunk egymásba. Csak ki kell várni, hogy jöjjön a megfelelő ember, mert különben bánhatod egész életedben, hogy nem bírtál még egy kicsit magaddal.

Amikor Hanna épp nem volt ott, Szandi azt mondta róla, annyira nagyra van magával, amiért összeszedte azt a faszt, mintha Nobel-díjat osztogatnának a párkapcsolatért. Meg hogy pont az ilyen bullshit dumákkal tárgyasítja el és alacsonyítja le magát, nem azzal, ha csak úgy lefekszik valakivel. Hanna persze visszahallotta ezeket, de csak mosolygott és vállat vont. Szandinak csípi a szemét, hogy őt komolyan veszik, nem csak egy éjszakára kellett.

Ezt az egyet hallgatta el Hanna, ami azt illeti. A szex nem volt olyan jó, mint várta, bár tudta, hogy erről valószínűleg ő tehet. A romantikus filmek gyertyafényes, lágy zenés ágyjelenetei épp ugyanannyira irreálisak és károsak, mint a pornó, mondogatta magának. És mégis zavarta, hogy a barátja újabban csak addig volt hajlandó simogatni, amíg be nem nedvesedett annyira, hogy betehesse neki, onnantól meg csak a saját kis fehér nyulát kergette. Nem volt rossz érzés, de Hanna mégis folyton azon gondolkozott a hasán fekvé vagy négykézláb állva, mikor lesz már vége. Nem értette, ez egyáltalán hogyan lehetséges, de szex közben valahogy mindig nagyon egyedül érezte magát.

Aznap este is épp ez történt. Hanna azt kérdezgette magától, mikor lesz már vége, amikor érezte, hogy a férfi megdermed mögötte.

Te vérzel, mondta.

Hanna visszakérdezett valamit, hogy ne, komolyan?, aztán azt mondta, mind-egy, azért fejezzük be. A férfi erősen rámarkolt a csípőjére, keményen kefélni kezdte, Hannából a korábbiaknál hangosabb kiáltások szakadtak fel. Kérlek, kérlek, élvezz

már el, könyörgött magában, miközben összeszorította a szemét, és a saját vállába harapott. Amikor hallotta, hogy a férfi kiadja azt a furcsa, fuldokló hangot, amit ejakuláció közben szokott, a megkönnyebbüléstől ő is felnyögött.

Ez jó volt, mondta a férfi, miközben kihúzta magát belőle, és egy papírzsepibe csomagolta az óvszert.

Igen, sóhajtotta Hanna, és a hátára fordult.

Látod, megmondtam, hogy csak egy kis gyakorlás kérdése, és egyszerre megyünk el... Jézusom, mit csinálsz? Össze ne kend nekem az ágyneműt.

Bocsánat, mondta Hanna, és gyorsan felkelt. A lába közé nyúlt, hogy megnézzze, mennyire vérzik. El se kellett húznia a kezét, hogy tudja, nagyon. Nem mondott semmit, csak kiment a fürdőbe, hogy megmossa magát. Aztán a fogashoz lépett, hogy elővegyen egy betétet a táskájából.

Mit keresel?, kérdezte a férfi, miután Hanna percek óta turkált a holmija közt.

Szerinted mit keresek?, csattant fel Hanna. Basszameg, nincs nálam semmi.

Hát, az meg hogy lehet?

Úgy, hogy nem most kellett volna megjönnie, hanem két hét múlva.

Hát, elkezdte szexelni, ez biztos felborította a hormonjaidat, mondta a férfi mindentudó hangon.

Hanna tenyerét a homlokára simította, látványosan kattogtak a fogaskerekek a fejében. Aztán beletörődött, hogy nincs más megoldás, mint megkérni a barátját, menjen el a közeli éjjel-nappal nyitva tartó Tescóba, és vegyen neki valamit.

Fogalmam sincs, milyet használsz, nem akarok rosszat venni.

Bármelyik márka jó, szárnyas betétet kell keresned. Normál vagy erős vérzésre való, a csomagolására van írva. Ha mégsem, akkor a cseppecskéket kell figyelni. Minél több cseppe, annál vastagabb.

A férfi egyik lábáról a másikra állt, kezdte látványosan kellemetlenül érezni magát.

Nem mehetnél te?

Hanna egy pillanatra ledermedt.

Így?, mutatott az altestére. Mióta ott állt, érezte, hogy a belső combján egy csepp kúszik lefelé, vörös csíkot hagyva maga után.

Nem lehetne addig valamit odatenni?

Még hogy nem lehetne-e valamit odatenni, puffogott magában Hanna, és felhúzta a térdét, hogy a mellét is ellepje a víz. Mégis mit gondolt? Hogy majd fél pulni vécépapírral tekerem körbe magamat, és megkockáztatom, hogy átázik az a nadrágom, amiben holnap, vagyis igazából már ma reggel suliba kell mennem?

Ahogy a víz hűlt, egyre erősebben görcsölt. Hannát mindig nagyon megviselte a menstruációja. Persze otthon nem maradhatott emiatt, ennyit nem lehet hiányozni a suliból, de ha lehetne, akkor se hozná be soha a lemaradását. Az első három napban olyan erős fájdalmai voltak, hogy kiegyenesedni se tudott. Ilyenkor izzadt, reszketett és falfehér volt. Általában még a hasa is ment, ezt volt a legnehezebb titokban tartani a többi lány előtt, akik imádtak csapatosan mosdóba járni. Egyszer-kétszer pedig még hányt is, mert szinte üres gyomorra vette be a fájdalomcsillapítókat. Erős, vényköteles gyógyszereket szedett, ennek ellenére úgy bámulta az órát, mikor veheti be végre a következő adagot, mint egy eszelős. Ezeket

a gyógyszereket egyébként a második nőgyógyásza írta fel neki. Az első azt mondta, hogy csak felfújja a dolgot. Még nem tudja, milyen fájdalmas a szülés, akkor majd visszasírja ezeket a kis menstruációs görcsöket.

Hanna sajnos ugyanabban a neszszerben tartotta a fájdalomcsillapítókat is, amiben a betéteket. Pontosan emlékezett a pillanatra, amikor indulás előtt kivette a kis rózsaszín táskát, hogy helyet csináljon a könyvei mellett a váltáspólójának és -fehérneműjének. Amikor a barátja hazaér, megkérdezi, hol tartja a gyógyszereket. Biztos van valamije, ha nem is kifejezetten az, amit szedni szokott, a semminél bármi jobb.

Hanna a mosógépen hagyta a telefonját, mielőtt beült volna a kádba. Most rezegni kezdett, ami éktelenül hangosnak tűnt a fürdőszoba nagy csendjében. Hanna beletörölte a jobb kezét a törölközőbe, a barátja nevét látta a képernyőn, szivecskés emoji között.

A férfi ideges volt. Abban a sorban állt, ahol a szappanok, tusfürdők és más higiéniai termékek vannak, sőt, megtalálta a betéteket is, de teljesen elfelejtette, milyen kellene keresnie.

Vannak itt ilyen dobozosak, az az?

Nem, az nem jó. Műanyag csomagolást keress.

Itt nincs olyan.

Biztos van, csak nézz körül egy kicsit.

A férfi erősködni kezdett, hogy nem lát semmi olyasmit, amiről Hanna beszél, és biztos ugyanaz van a dobozokban is, Hanna meg újra elmagyarázta, hogy azok a termékek másra jók, és ne vegye meg őket. A férfi erre csak káromkodott, azt ismételtette, hogy „nincs is ilyen szarság” meg „miért én vagyok itt, amikor te vagy a nő, te tudod, mi kell”. Fogalma sem volt, hogy tudná megnyugtatni a férfit. Aztán egy női hangot hallott tompán, a háttérből.

Mi? Aha, persze, köszi. Nagyon kedves tőled. Odaadom neked, jó? Te biztos jobban értesz hozzá, mint én. Figyi, kicsim, itt egy csaj, beszélj meg vele, mi kell.

A lány köszönt Hannának, és megkérdezte, mit szeretne. Hanna borzasztó zavarban volt, de nem azért, mert egy random csajjal kellett megvitatnia, milyen betétet használ, hanem mert végig azon szorongott, hallotta-e, milyen hisztit vágott le a férfi, mielőtt közbelépett. Hanna meg akarta mondani neki, hogy általában nem ilyen, csak most nagyon kiborult ettől az egész szitától, ami amúgy nem is az ő hibája volt, fel kellett volna készülnie rá, hogy mi van, ha rendszertelenebbé válik a ciklusa. De végül csak megköszönte a segítséget, aztán a csaj visszaadta a telefont a férfinek.

Szóval azt mondod, ez jó lesz? Oké, én hiszek neked, de ha mégsem, akkor a te hibád. Haha. Köszi még egyszer, nagyon rendes volt tőled, hogy segítettél. Tényleg.

Itt vagy?, kérdezte Hanna.

Fizetek és megyek haza, mondta a férfi, és letette. Hanna visszarakta a telefonját a mosógép tetejére, gyorsan megmosakodott a három az egyben tusfürdővel, de a kádból kiszállni még nem mert. Nem akarta összecsapoggni a fürdőszobaszőnyegre. A víz közben rózsaszínre színeződött, és apró, hajszálgöyökéretre emlékeztető darabkák úszkáltak benne. Amikor hallotta, hogy a kulcs fordul a zárban, kiszállt a kádból, és maga köré csavarta a törölközőjét.

A férfi megbántottnak tűnt. Úgy nyújtotta oda neki a csomag betétet, mintha a legjobb barátja levágott fejét kérte volna ajándékba. Hanna megköszönte, a férfi meg nem mondott semmit, csak kiment a konyhába. Hanna visszament a fürdőbe, és leengedte a vizet, miközben felöltözött. Kimosta maga után a kádat, aztán követte a férfit a konyhába. Egy ideig csendben nézte, hogy tartós kenyeret, margarint és felvágottat vett elő, és nekiállt szendvicset csinálni magának.

Kérsz?, kérdezte a férfi, amikor elkészült az első párral.

Nem vagyok éhes, kösz, felelte Hanna. De egy fájdalomcsillapítót jó lenne, ha tudnál adni.

A férfi kinyitotta a felső konyhaszekrény-ajtót, és kihúzott egy műanyag dobozt, amiben pár doboz olcsó vitamin volt, olyanok, amiket a szupermarketekben árulnak, és keresgélni kezdett benne.

Ez az utolsó, mondta, és két ujjá közt felemelt egy papírba csomagolt Kalmopyrint, hogy megmutassa Hannának. Félretettem későbbre, hogyha fájna a fejem.

Hanna megköszönte, és elvette tőle a gyógyszert, bár tudta, hogy valószínűleg semmit nem fog használni. Ötszáz milligrammos volt, ő meg nyolcszáz alatt meg se érzett semmit.

Tényleg sajnálom, hogy így alakult az este, mondta aztán Hanna, miután lefeküdtek aludni. Hanna mindennél jobban szerette volna, ha most hátulról átöleli, és a görcsölő hasát simogatja, amíg el nem alszik, de a barátja hátat fordított neki, mintha ott se lenne. Elhiheted, hogy én sem így terveztem, folytatta elkeseredetten, de nézzük a jó oldalát. Ha hazamentem, elkezdhetem szedni a tabit.

Hanna barátja panaszkodott, milyen szar gumiban csinálni, és azt mondta, az előző barátnői is mind tablettát szedtek, ezért pár hete Hanna elment a nőgyógyászához, és felíratta magának a fogamzásgátlót. Rögtön ki is váltotta a gyógyszer-tárban, csak a következő menzesét kellett megvárnia.

A férfi még aludt, amikor Hannának indulnia kellett, hogy el ne késsen a suliból. Nem merte felébreszteni, úgy ment el, hogy el se köszöntek egymástól.

Hanna végigszenvedte a napot. Próbált valami fájdalomcsillapítót lejmolni a barátnőitől, de még csak egy Algoflex-M sem volt senkinél. Legalábbis ezt mondták neki. Hazug ribancok, gondolta, és összeszorította a fogát. Egy ponton azt hitte, elájul. Amint hazaért, rögtön dupla adagot vett be a szokásos gyógyszereiből. A fürdőszobapadlón magzatpózba kuporodva várta, hogy beüssön a cucc. Amikor végre fel tudott kelni, először lezuhanyozott, aztán elővette az íróasztala fiókjából a fogamzásgátló tablettá dobozát. Gondosan elolvasta a betegájékoztatót, aztán megkereste az egyik levélen az első keddi napot. Kinyomta a buborékcsomagolásból a kis kerek pirulát, és egy korty vízzel bevette azt is. Minden rendbejön, mondotta magának, most már minden rendben lesz.

Épp egy hete szedte a fogamzásgátló tablettát, amikor a barátja szakított vele.